

Az SZDSZ ötven árnyalata

2016 június 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Húsz év kábulat után próbálunk felkapaszkodni, erre az ellenzék azon fanyalog, hogy az egész ország egy összeszerel? üzem.

Lehet, hogy nem érdemes, nem ildomos és nem hasznos mostanában csak úgy sorosozni, ha nem, akkor nem. Ezért most nem sorosozunk, fischerivánozunk, abramovicsozunk, schiffandrásozunk, goldameirezünk, kunbélázunk, dehogy, mert nem érdemes. Schiffr?l azért megjegyezném, hogy az Englisch Suites (Johann Sebastian Bach) technikai szempontból talán a legnehezebb barokk zongoradarabok, amit jelenleg valószín?leg ? játszik a leghitelesebben a világon. Ezért is érthetetlen másik munkássága, a különböz? világlapokban megjelent politikai kommentárjai, ebben már kevésbé hiteles és még kevésbé profi.

Szóval nem kell a sorosozás, de azért nem szabad hanyatt esni és elájulni: mennyivel jobb néhány széls?bal orgánumban az állandó habonyozás, matolcsyzás, mészárosl?rincezés, garancsizás, gázszerel?zés? Mennyivel? Arról nem beszélve, hogy ezek hiánya például a Népszava szerkeszt?iben heveny elvonási tünetekkel járó maradandó nyomokat okozna.

Mindegy, ahol kultúrharc van, ott kultúrharc van.

De ha már nem sorosozunk, akkor kénytelenek vagyunk bauertamásozni, de nagyon. A veterán politikus-közgazdász olyat rittyentett a Népszabadságban a minap A b?vített Lánczi-doktrína címmel, hogy az ámulatból is nehéz felocsúdni.

Összességében kár volt erre a cikkre pár ezer karakter elfecsérlése, elég lett volna annyit leírni, hogy a Fidesz lop. A szerz? humánus lelke kielégült volna és mentesítette volna magát attól a blamázstól, amit vad gondolataival a billenty?zetre vagdalt.

Az írás elején persze személyeskedik, hogy Lánczi csak a miniszterelnök unszolására lett rektor - milyen ismer?s és bájos SZDSZ-es reflex. Ha valahol nem mi vagyunk – Nemzeti Színház, közmédia, bármi -, az eleve rossz és primitív, azaz mucsai – hogy idézzünk a kilencvenes évek elejér?l valakit.

A szerz? aztán lassú lépésekkel belemegy a mocsárba, el?ször próbálja az egyébként valóban bonyolult privatizáció, virágnyelven az eredeti magyar t?kefelhalmozás kusza kérdéseit felemlíteni, mintegy megértve Lánczit, bár doktrínának nevezve kijelentéseit.

És akkor felidézi a Történelmet.

Kétségtelen, hogy a második világháború utáni tulajdonosváltási hullám is értelmezhet? lopásként, mind a földosztás, mind az államosítás, bár akkoriban nemzetközi tendencia volt ez is, az is, amelyet Európa-szerte elfogadtak, egyfajta társadalmi igazságtételnek tekintettek.

Elképeszt? mondat egy politikus-közgazdász tollából. Szinte minden szavába beleköthetnénk. Az Európa-szerte elfogadás mondjuk az akkor kialakult szovjet blokk berkein belül történt, tehát csak részlegesen nemzetközi tendencia. Tud-e az államosítás kegyetlen és személyek millióit érint? végzetes lépéseir?l egy burgenlandi, egy bajor, egy lombard vagy Aix-en-Provence-i polgár? Ennyit az elfogadásról. De van egy szomorúbb, mélylélektani bugyor, a társadalmi igazságtétel. Ezt csak egy vulgármarxista gondolhatja és írhatja le. De leírta. Ezek szerint társadalmi igazságosság a mocskos csizmák trappolása a francia kastélyokban, a Téli Palotában, a budai Várban, mindenütt, ahol a munkásosztály harciasan fellép. És ha már ott van, elvesz mindent másoktól a társadalmi igazságosság jegyében.

De a szerz? halad a korral és tovább folytatja*. Ami az 1990 utáni privatizációt illeti, azt Magyarországon is, miként a többi átalakuló országban sok méltánytalan el?nyszerzés jellemezte, de Magyarországon jóval kevésbé, mint másutt. Azért jóval kevésbé, mert a magyar privatizáció a fizet? befektet?ket preferálta, akik valóságos pénzzel fizetnek a tulajdonért, s ezek között a külföldi befektet?k domináltak.(…) Ez tehát nem volt lopás.*

Tényleg nem volt. Nem elég, hogy a németek leromboltak mindent, aztán a maradékot (például a már kész Árpád hidat) az oroszok elvitték, jött aztán negyven év – egy közgazdász már csak tudja -, valami nemzeti vagyon csak-csak felépült, aztán jött a privatizáció. Most nem a németek vagy az oroszok romboltak, a nemzetközi t?ke tarolta le az egész magyar ipart és a fél agráriumot, korlátozták a piacokat, majd felszámolták az iparágakat. Nem csupán a gyárakat vették meg és állították le a termelést, még a gépeket is elvitték (cukoripar, és még sok más).

Most pedig, húsz év kábulat után próbálunk felkapaszkodni, erre az ellenzék azon fanyalog, hogy az egész ország egy összeszerel? üzem.

Az SZDSZ humánus lelke már csak ilyen. Bauer professzor érti a történelmet, érti a közgazdaságtant, egyáltalán mindent ért. De ha hozzá fordulunk, rögtön mogorva lesz. A körmösnek becézett ávós apukájáról is azt mondta, hogy nyelvtudása miatt (4 világnyelv) alkalmazták.

Persze lehet. Ahogy végiggondolom, elég sok Goethét, Mallarmét, Shakespeare-t kellett fordítani az Andrássy úr 60-ban.
(szék) - www.gondola.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló